

עליה להר הבית בזמן הזה

במדבר פרשת חקת פרק יט

(יט) וְהָיָה הַטָּהָר עַל הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֻטְאוֹ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַסֵּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעָרְבוֹ: (כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקְּהָל כִּי אֶת מִקְדָּשׁ יְקֹזֵק טָמֵא מִי נְדָה לֹא זָרֵק עָלָיו טָמֵא הוּא:

רמב"ם ספר המצוות מצוות לא תעשה ע"ז

שהזהיר כל טמא מהכנס במקדש וכל שדומה לו לדורות כל העזרה ומשער נקנור לפניו שהוא עזרת ישראל.

רמב"ם הלכות בית הבחירה ו'ד

ובמה נתקדשה בקדושה ראשונה שקדשה שלמה שהוא קידש העזרה וירושלים לשעתן וקידשן לעתיד לבא.

משנה ברורה סימן תקס"א:ה

והנכנס עתה למקום מקדש חייב כרת שכולנו טמאי מתים וקדושה הראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבוא [מ"א] ועיין בליקוטי הלכות זבחים בפרק השוחט והמעלה מש"כ שם מענין זה:

משנה מסכת כלים פרק א:ח

לפנים מן החומה מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני, הר הבית מקודש ממנו שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם, החיל מקודש ממנו שאין עובדי כוכבים וטמא מת נכנסים לשם

רמב"ם הלכות ביאת המקדש פרק ג

הלכה ג: ומשלחין זבין וזבות נדות ויולדות חוץ לשתי מחנות שהוא חוץ להר הבית, מפני שהן מטמאין המשכב והמושב אפילו מתחת האבן מה שאין המת מטמא.
הלכה ד: טמא מת אפילו המת עצמו מותר להכנס להר הבית שנאמר "ויקח משה את עצמות יוסף עמו עמו במחנה הלוייה."
הלכה ה: החיל משלחין ממנו עכו"ם וטמאי מת ובוועלי נדות, אבל טבול יום נכנס לשם שכבר טבל.

משנה למלך הלכות בית הבחירה פרק ז

אך לא ידעתי למה לא הזכירו ג"כ בעל קרי שהוא משתלח חוץ לב' מחנות כמו הזב כדאיתא בפסחים (דף ס"ז) וכן בפ"ג מהלכות ביאת מקדש לא הביא דין הבעל קרי בפירוש אך נראה שהדין דין אמת שהרי כתב שם הטמא המשולח מהר הבית אם נכנס עובר בלא תעשה כו' וקרא דמייתי בבעל קרי מיירי וכן מתבאר ממ"ש בפ"ח מהלכות אלו דין ז':

ספר חרדים מצות התשובה פרק ג

וליל אחת בשבת שלשה ימים לירח סיון יצאתי מן הים בשלום ובאתי לעכו ונצלתי מן השמד והגענו לארץ ישראל ויום זה נדרתי שיהא יום ששון ושמחה ומשתה ומתנות לאביונים אני וביתי עד סוף כל הדורות וביום שלישי בשבת ארבעה ימים לירח מרחשון שנת ששה ועשרים ליצירה יצאנו מעכו לעלות לירושלים

תחת סכנה ונכנסתי לבית הגדול והקדוש והתפללתי בו ביום ה' ו' ימים לירח מרחשון ובאחד בשבת ט' בחודש יצאתי מירושלים לחברון לנשק קברי אבותי במערה ואותו יום עמדתי במערה והתפללתי שח לאל ית' על הכל

משנה מסכת מידות פרק ב

הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש מאות אמה

Rabbi Dr. Ari Zivotofsky, "OU Tzarich Iyun: The Har Habayit

The mishnah in Middot (2:1) states that Har HaBayit was 500 by 500 amot, an area of approximately 62,500 square meters. (An amah is roughly a half-meter.) Today the area referred to as Har HaBayit is a rectangle that is twice as long north-south as it is east-west, covering an area of about 145,500 square meters. Herod had built additions to Har HaBayit in the north and south, creating "spectator" sections for non-Jews.

רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ז

הלכה א: מצות עשה ליראה מן המקדש שנאמר ומקדשי תיראו, ולא מן המקדש אתה ירא אלא ממי שצוה על יראתו.

הלכה ב: ואי זו היא יראתו לא יכנס אדם להר הבית במקלו או במנעל שברגליו או באפונדתו או באבק שעל רגליו או במעות הצוררין לו בסדינו ואין צ"ל שאסור לרוק בכל הר הבית אלא אם נזדמן לו רוק מבליעו בכסותו, ולא יעשה הר הבית דרך שיכנס מפתח זו ויצא מפתח שכנגדה כדי לקצר הדרך אלא יקיפו מבחוץ, ולא יכנס לו אלא לדבר מצוה.

הלכה ז: אע"פ שהמקדש היום חרב בעונותינו חייב אדם במוראו כמו שהיה נוהג בו בבניינו, לא יכנס אלא למקום שמותר להכנס לשם ולא ישב בעזרה ולא יקל ראשו כנגד שער המזרח שנאמר את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, מה שמירת שבת לעולם אף מורא מקדש לעולם שאע"פ שחרב בקדושתו עומד.

נפש הרב עמ' 101

כשהתלמידים נסעו לארץ ייעצם רבנו שכשילכו להתפלל אצל הכותל המערבי שלא יסמכו על הכותל כי קיימת אפשרות שהאבנים אבני קודש הם ויש בדבר משום מעילה

שו"ת ציץ אליעזר חלק י סימן א

(סה) אל יהא דבר זה קל בעיני הבריות, ידעו בזה כי טומאת מקדש חמורה עד מאד, ונסתפק לצטט בזה לשם כך לשון התוספתא בפ"א דשבועות ה"ב, וזה לשונה: "היה ר"ש אומר קשה טומאת מקדש וקדשיו מכל עבירות שבתורה, שכל עבירות שבתורה מתכפרות בשעיר אחת, וטומאת מקדש וקדשיו מתכפרת בל"ב שעירין כל עבירות שבתורה מתכפרות פעם אחת בשנה וטומאת מקדש וקדשיו מתכפרת בכל חדש וחדש שנאמר לכן חי אני נאום ה' אלקים אם לא יען את מקדשי טמאת וגו', קשין הן שקוצין ותועבות שעשית, וטומאת מקדש וקדשיו קשה מכולן עכ"ל". ודי בזה. ויה"ר שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו ונעבדהו שם ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.